

Beretning

fra udvalget angående

- I. forslag til lov om ændring i lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. (af Fanger m. fl.),
- II. forslag til lov om ændring i lov om særlig indkomstskat m. v. (af Fanger m. fl.),
- III. forslag til lov om ændring i lov om investeringsfonds (af Fanger m. fl.),
- IV. forslag til lov om ændring i lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v. (af Ib Thyregod m. fl.),
- V. forslag til lov om ændring i lov om særlig indkomstskat m. v. (af Ib Thyregod m. fl.) og
- VI. forslag til lov om ændring i lov om investeringsfonds (af Ib Thyregod m. fl.).

(Afgivet den 21. september 1965).

Udvalget har holdt en række møder om lovforslagene.

Finansministeren har skriftligt besvaret en række af udvalget stillede spørgsmål. Spørgsmål og svar optrykkes som bilag 1. Som bilag 2 optrykkes et fra finansmi-

nisteren modtaget „Notat om ændret kooperationsbeskatning“, dateret den 18. marts 1965, der er indgået i forhandlingerne.

Udvalget har ikke tilendebragt sit arbejde inden folketingsårets udløb.

P. u. v.

Ib Thyregod,
formand.

Bilag 1.

Nogle af udvalget til finansministeren stillede spørgsmål og finansministerens svar.

Spørgsmål 1.

Hvorledes vil den i betænkning fra FDBs strukturudvalg 1964 „Vejen til Danmarks Brugsforening“ omtalte påtænkte sammenlutning påvirke beskatningen af brugsforeningerne efter den nugældende lovgivning? Hvorledes vil det gå med beskatningsprovenuets absolutte størrelse samt størrelsen af dette set i forhold til omsætning og overskud?

Svar.

Ifølge en af statens ligningsdirektorat afgivet udtalelse vil den i betænkningen omtalte sammenslutning af alle landets brugsforeninger til én brugsforening, ved at denne overtager de eksisterende foreningers aktiver og passiver, formentlig kun medføre uvæsentlige ændringer i beskatningen efter de nugældende regler, bortset fra antallet af de selvstændigt skattepligtige foreninger.

Såvel de eksisterende selvstændige brugsforeninger som Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger opgør deres skattepligtige indkomst efter samme regler, og disse regler vil også komme til anvendelse på den fremtidige forening. Ligeledes er de eksisterende foreninger, herunder også FDB, beskattet med samme skatteprocent, nemlig 44, som ligeledes vil komme til anvendelse på den fremtidige forening. En sammenlægning af foreningernes formue vil formentlig ikke bevirke nogen ændring i beskatningsgrundlaget, udover at de hidtidige andele i FDB, der har været medregnet til formuen både i hovedforeningen og i medlemsforeningerne, fremtidig kun vil indgå i formuen „en gang“, men dette forhold vil til en vis grad blive opvejet af

at de fremtidige medlemmer af Danmarks Brugsforening indbetaler deres andele i denne forening med midler fra driftsfonds-konti, som i overvejende grad har været anset som et passiv ved medlemsforeningernes formueopgørelse.

Spørgsmål 2.

I den fra De samvirkende danske Andelselskaber fremkomne henvendelse til folketingsudvalget ønsker man tilvejebragt et supplerende materiale til brug ved sammenligningen af brugsforeningernes og købmændenes skattetilsvær, idet man ønsker, at den skat, der betales af medhjælperne i henholdsvis brugsforeninger og købmændsvirksomheder, inddrages i sammenligningen.

Hvad er begrundelsen for, at embedsmandsgruppen i kooperationsudvalget gik imod, at dette blev inddraget i undersøgelsen, jfr. betænkning I, side 5. Der ønskes en belysning heraf samt en undersøgelse, evt. stikprøvevis, for nogle typiske brugsforeninger og købmænd, hvori medhjælpernes skat er opgjort.

Svar.

Som det fremgår af betænkningen vedrørende kooperationens beskatningsforhold I. del, side 5, har embedsmandsrepræsentanterne i udvalget tilsluttet sig købmændsrepræsentanternes synspunkter med hensyn til spørgsmålet om at inddrage det i virksomhederne beskæftigede personale i de statistiske undersøgelser. Begrundelsen for embedsmandsrepræsentanternes stilling til spørgsmålet er altså den samme, som er givet af købmændenes repræsentanter (betænkningens side 5, afsnit 2).

Man finder den trufne beslutning rigtig ud fra de anførte grunde. Med hensyn til de praktiske muligheder for at inddrage medhjælperne i undersøgelsen bemærkes, at undersøgelsen omfattede brugsforeninger og købmænd i 15 skattekrede, i alt ca. 370 brugsforeninger og uddelere samt 1.500 købmænd. Indhentelsen og bearbejdelsen af det anvendte materiale har været meget tidkrævende. Rent bortset fra den betydelige forøgelse af det antal skattepligtige, der skulle indhentes oplysninger om, ville inddragelsen af medhjælperne i undersøgelsen have rejst en række problemer, som bl. a. ville have vanskeliggjort skatterådenes medvirken ved oplysningernes tilvejebringelse. Her skal blot nævnes, at oplysning om medhjælpernes navne og adresser kun kunne fremskaffes ved henvendelse til de af undersøgelsen omfattede købmænd og brugsforeninger. De pågældende ville næppe have været i stand til at meddele disse oplysninger fyldestgørende for alle de af undersøgelsen omfattede skatteår, hvoraf det ældste lå ca. 10 år tilbage, da undersøgelsen blev foretaget. Det må således antages, at man langt fra kunne have fået oplysninger om alle medhjælperne, og endda måtte man i en række tilfælde have „udskudt“ medhjælperne af undersøgelsen, f. eks. fordi de ikke havde været ansat i virksomheden i hele indkomståret, eller fordi det drejede sig om gifte kvinder. Disse forhold ville dels have gjort undersøgelsen mindre pålidelig og dels gjort det umuligt at føre den til ende inden for en rimelig tid.

Efter udvalgets anmodning har man fra nogle få brugsforeninger og købmænd indhentet oplysninger, der skulle gøre det muligt at foretage en sammenligning af beskatningsforholdene, hvori der tages hensyn til medhjælpernes beskatning. Så snart dette materiale er bearbejdet, vil resultaterne blive tilsendt udvalget.

Supplerende svar:

Under henvisning til det tidligere afgivne svar i finansministeriets skrivelse af 23. februar 1965 har man i det følgende ved hjælp af nogle få stikprøver søgt at belyse beskatningsforholdene for købmænd og brugsforeninger samt disses medhjælperne.

Undersøgelsen omfatter tre købmænd og tre brugsforeninger fra nogle jydsk

kommuner. Det drejer sig i alle seks tilfælde om virksomheder, der er så store, at de udover købmanden eller uddeleren beskæftiger medhjælperne.

Sammenligningen mellem købmændenes og brugsforeningernes beskatningsforhold, der er foretaget for skatteåret 1964-65, er i princippet gennemført på samme måde som de sammenligninger på basis af omsætningen, som findes i betænkningerne vedrørende kooperationens beskatningsforhold. Købmændenes indkomstskat til stat og kommune er opgjort i procent af forretningens omsætning, og skatten af brugsforeningerne og disses uddelere er opgjort i procent af brugsforeningernes omsætning. Desuden har man søgt at opgøre medhjælpernes indkomstskat af deres løn fra den pågældende virksomhed og beregnet, hvor meget disse skattebeløb udgør i procent af virksomhedens omsætning. Ved at sammenlægge de forskellige procenter for de enkelte virksomheder får man et udtryk for, hvad indkomstskatten hos købmænd og medhjælperne, respektive hos brugsforeninger, uddelere og medhjælperne, i alt udgør i procent af den enkelte virksomheds omsætning.

Opgørelsen af medhjælpernes skat har voldt visse vanskeligheder. Først og fremmest har det vist sig vanskeligt at finde frem til alle de medhjælperne, der har modtaget løn fra de seks virksomheder i løbet af indkomståret. Det har således ikke været muligt at finde frem til samtlige bude, ligesom visse lønudgifter til regnskabsføring og regnskabsafslutning, til rengøring og mere tilfældig medhjælp af praktiske grunde er udeladt. Det drejer sig dog gennemgående om mindre beløb. En del af de medhjælperne, der er medtaget i undersøgelsen, har haft anden indtægt end løn fra den pågældende virksomhed, f. eks. fordi de er sambeskattet med forældre eller med en ægtefælle, der har indtægt fra andre kilder, eller fordi de har skiftet arbejdsgiver i årets løb. I disse tilfælde har man kun medregnet en andel af indkomstskatten hos de pågældende svarende til forholdet mellem lønindtægten fra den pågældende virksomhed og den samlede indtægt, der danner udgangspunktet for beskatningen for skatteåret 1964-65.

Resultaterne af de omtalte seks stikprøver fremgår af følgende oversigt:

1. Købmand.

	Omsætning 1.000 kr.	Skat i pct. af omsætning		
		Kømand pct.	Medhjælpere pct.	I alt pct.
Købmand A.	1.378	0,8	0,9	1,7
— B.	445	0,5	0,5	1,0
— C.	441	2,1	0,4	2,5

2. Brugsforening.

	Omsætning 1.000 kr.	Skat i pct. af omsætning			
		Brugs- forening pct.	Uddeler pct.	Med- hjælper pct.	I alt pct.
Brugsforening D.	893	0,0	1,2	0,1	1,3
— E.	696	0,1	0,9	0,5	1,5
— F.	692	0,2	0,7	0,4	1,3

Ved vurderingen af de anførte skatteprocenter må det tages i betragtning, at stikprøverne er indhentet fra forskellige kommuner. Dette bevirker, at såvel de kommunale beskatningsprocenter som de kommunale personfradrag varierer noget. Som helhed er kommuneskatten af brugsforeningernes personale beregnet med lidt højere satser end kommuneskatten af købmændene og deres personale, men betydningen heraf er forholdsvis begrænset.

Spørgsmål 3.

Kan det oplyses, hvad den procentmæssige bruttoavance gennemsnitlig udgør i brugsforeninger og hos købmænd med stort set samme vareudvalg og omsætning? Evt. ønskes dette belyst ved en udtalelse fra handelsministeriet.

Svar.

Gennem handelsministeriet har monopoltilsynet afgivet følgende notat:

FDBs statistikudvalg udsender hvert år i oktober måned bearbejdede regnskabsresultater fra ca. 1.800 brugsforeninger. De senest foreliggende oplysninger er således fra regnskabsåret 1963.

Endvidere udgiver De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark (DSK) gennem sin købmandstjeneste „Normtal for købmænd“. Denne publikation, hvis talmateriale hidrører fra ca. 800 virksomheder, udkommer hvert efterår, og de senest foreliggende oplysninger angår således også regnskabsåret 1963.

Af nedenstående opstilling fremgår bruttoavancer i de tre sidste regnskabsår for brugsforeninger med næsten ren butiksvareomsætning (højest 10 pct. grovvarereomsætning) i *provinsbyer*.

Brugsforeninger i provinsbyer.

Omsætning, under 500.000 kr.:	Pct. af omsætn.		
	1961	1962	1963*)
Driftsindtægter.....	17,1	17,2	17,2
÷ svind.....	1,2	1,2	1,0
÷ driftsfremmede ind- tægter.....	1,4	1,2	1,3
Bruttoavance.....	14,5	14,7	14,9
500.000-700.000 kr.:			
Driftsindtægter.....	16,2	16,4	17,2
÷ svind.....	1,2	1,1	1,0
÷ driftsfremmede ind- tægter.....	1,3	1,3	1,3
Bruttoavance.....	13,7	14,0	14,9
700.000-1.000.000 kr.:			
Driftsindtægter.....	17,6	17,1	16,7
÷ svind.....	1,2	1,1	1,1
÷ driftsfremmede ind- tægter.....	1,5	1,5	1,1
Bruttoavance.....	14,9	14,5	14,5
1-3 mill. kr.:			
Driftsindtægter.....	18,1	17,7	17,7
÷ svind.....	1,2	1,1	1,1
÷ driftsfremmede ind- tægter.....	1,1	1,1	1,1
Bruttoavance.....	15,8	15,5	15,5

*) 1963-tallene gælder for hele gruppen: under 700.000 kr.

Af følgende opstilling fra „Normtal for købmænd“ fremgår bruttoavance for de tre sidste regnskabsår for købmandsforretninger i provinsbyer med næsten ren butiksvareromsætning (højest 5 pct. grovvareomsætning).

Købmænd i provinsbyer.

	Bruttoavance i		
	pct. af omsætn.		
Omsætning:	1961	1962	1963
300.000-400.000 kr.	14,5	14,5	14,2
400.000-600.000 kr.	14,9	14,5	14,3
600.000-1 mill. kr.	14,7	14,6	14,5
1-2 mill. kr.	16,1	15,4	14,7

Spørgsmål 4.

Kan der oplyses noget nærmere om formuebevægelserne i de senere år for henholdsvis købmænd og brugsforeninger?

Svar.

Monopoltilsynet har udtalt, at der efter de foreliggende statistiske publikationer ikke er mulighed for en sammenlignende belysning af udviklingen i formueforholdene for brugsforeninger og købmandsforretninger.

Det undersøges for tiden i skattedepartementet, om der på anden måde kan fremskaffes materiale til belysning af det stillede spørgsmål.

Supplerende svar:

I det følgende har man søgt at belyse, hvorledes formuerne har udviklet sig i de senere år hos købmænd og brugsforeninger, ved hjælp af forskellige oplysninger fra skattedatastatistikken.

Nogen egentlig opgørelse over formuebevægelsen hos købmænd findes ikke. Derimod foreligger der visse oplysninger om de skattepligtige formuer hos en gruppe, der betegnes „købmænd, detailhandler o. lign.“. Den omfatter foruden købmænd også indehavere af forskellige specialbutikker, bl. a. slagtere, viktualiehandlere og fiskehandlere, men ikke manufakturhandlere o. lign. For denne gruppe har man opgjort den gennemsnitlige formue for skatteårene 1956-57—1962-63, bortset fra skatteåret 1958-59. Ved beregningen har man dog udeladt

skatteydere, hvis formue er 0, af hensyn til sammenligningen med brugsforeningerne, for hvilken der kun foreligger oplysninger om foreninger med positiv formue. De nævnte gennemsnitlige formuer samt antallet af skatteydere, der indgår i beregningen, er for hvert af årene anført i vedføjede tabel 1.

For brugsforeninger har man ingen direkte opgørelse over formuerne. Derimod findes der årlig opgørelser over de skattepligtige indkomster hos skatteydende brugsforeninger og indkøbsforeninger under ét. Disse opgørelser omfatter såvel hovedforeninger (f. eks. FDB) og lokalforeninger. De skattepligtige indkomster er beregnet på grundlag af de pågældende foreningers formuer opgjort efter skattelovgivningens almindelige regler. Foreninger, hvis formue er ansat til 0, skal normalt ikke betale skat og er derfor ikke med i disse opgørelser. De skattepligtige indkomster opgøres som 4 pct. af foreningens formue, såfremt foreningen kun har omsætning med medlemmer. Sker en del af omsætningen med ikke-medlemmer, opgøres indtægten som 6 pct. af en tilsvarende del af foreningens formue og som 4 pct. af resten af formuen. Kun en ringe del af de nævnte foreningers omsætning foregår med ikke-medlemmer, og det må antages, at denne del af omsætningen er nogenlunde uforandret fra år til år. Derfor har man ment at kunne belyse foreningernes formuebevægelser ved at beregne deres formue som 25 gange den skattepligtige indkomst. Forinden denne omregning er de skattepligtige indkomster forhøjet med de ved indkomstopgørelsen foretagne skattefradrag. De således beregnede gennemsnitlige formuebeløb for skatteårene 1956-57—1962-63 er anført i tabel 1 tillige med antallet af skatteydende brugsforeninger og indkøbsforeninger i de enkelte skatteår.

I tabel 2 er formuebevægelserne for de omtalte købmænd m. v. samt for brugs- og indkøbsforeninger belyst ved hjælp af indekstal. De viser bl. a., at de gennemsnitlige formuer fra skatteåret 1956-57 til skatteåret 1962-63 er steget med 50 pct. for købmænd, detailhandlere o. lign. og med 68 pct. for brugsforeninger og indkøbsforeninger.

Tabel 1.

Antallet af virksomheder (a) og gennemsnitlig formue i kr. (b) i skatteårene:

Hovedstaden:

	1956-57	1957-58	1958-59	1959-60	1960-61	1961-62	1962-63
Købmænd (a)	2.158	2.326	—	2.067	2.010	1.683	1.743
(b)	37.897	42.519	—	44.859	45.064	49.193	54.381
Brugsforeninger (a)	35	42	47	44	47	46	43
(b)	5.657.850	4.915.475	5.570.225	6.151.700	6.243.075	6.561.950	7.542.450

Provinsbyerne:

Købmænd (a)	5.837	5.733	—	5.729	5.796	5.541	5.520
(b)	64.833	73.437	—	78.186	78.935	84.429	92.901
Brugsforeninger (a)	189	193	200	204	207	212	210
(b)	299.475	310.225	361.125	368.375	387.800	426.425	455.000

Sognekommunerne:

Købmænd (a)	8.789	9.253	—	9.149	9.508	9.629	9.663
(b)	43.329	50.427	—	55.335	56.491	65.163	68.382
Brugsforeninger (a)	3.092	3.134	3.131	3.153	3.158	3.206	3.076
(b)	42.575	52.450	55.275	55.725	58.975	72.225	75.000

Hele landet:

Købmænd (a)	16.784	17.312	—	16.945	17.314	16.853	16.926
(b)	50.109	56.984	—	61.783	62.678	69.902	74.936
Brugsforeninger (a)	3.316	3.369	3.378	3.401	3.412	3.464	3.329
(b)	116.475	127.850	150.125	153.350	164.100	180.100	195.425

Tabel 2.

Indeks for gennemsnitlig formue. 1956-57 = 100.

Hovedstaden:

	1956-57	1957-58	1958-59	1959-60	1960-61	1961-62	1962-63
Købmænd	100	112	—	118	119	130	143
Brugsforeninger ..	100	87	98	109	110	116	133

Provinsbyerne:

Købmænd	100	113	—	121	122	130	143
Brugsforeninger ..	100	104	121	123	129	142	152

Sognekommunerne:

Købmænd	100	116	—	128	130	150	158
Brugsforeninger ..	100	123	130	131	139	170	176

Hele landet:

Købmænd	100	114	—	123	125	139	150
Brugsforeninger ..	100	110	129	132	141	155	168

Bilag til beretn. fra udv. ang. lovf. om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. m.

Spørgsmål 5.

Hvorledes vil det i finansministerens notat af 18. marts d. å. om ændret kooperationsbeskatning under B. 2. nævnte indkomstfradrag virke set i forhold til det for aktieselskaber gældende indkomstfradrag?

Svar.

For de kooperative virksomheder taget under ét vil det foreslåede indkomstfradrag formentlig bevirke, at kooperative virksomheder, hvis indkomst er stor i forhold til egenkapitalen, beskattes noget hårdere end de virksomheder, der kun har en lille indkomst i forhold til egenkapitalen. For aktieselskaber gør samme forhold sig gældende, blot at indkomstfradraget her måles i forhold til den indbetalte aktiekapital.

Et indkomstfradrag på $1\frac{3}{4}$ pct. af formuen svarer til $2\frac{1}{2}$ pct. af de 70 pct. af formuen. Kooperative virksomheder bliver med andre ord sidestillet med aktieselskaber, hvis aktiekapital udgør 70 pct. af egenkapitalen. I denne forbindelse kan anføres, at en undersøgelse af aktieselskabsregnskaber fra 1958 og tidligere år viser, at aktiekapitalen i de selskaber, der er stiftet inden for de sidste 10 år, udgør ca. 77 pct. af egenkapitalen.

Spørgsmål 6.

Hvorledes vil det foreslåede indkomstfradrag virke set i forhold til de fremsatte to lovforslag?

Svar.

Efter det forslag, der er fremsat af det konservative folkeparti, skal samtlige kooperative virksomheder beskattes med 36 pct. uden indkomstfradrag. Det samme skal efter venstres forslag gælde for de egentlige brugsforeninger. De 36 pct. svarer til en procent for aktieselskaber på 44, forudsat at overgrænsen for aktieselskabernes indkomstfradrag forhøjes fra $2\frac{1}{2}$ til 5 pct. af den indbetalte aktiekapital.

Hvis overgrænsen for aktieselskabernes indkomstfradrag fortsat skal være $2\frac{1}{2}$ pct. af den indbetalte aktiekapital, må de 36 pct. forhøjes til 41 pct.

Den foreslåede beskatning på 44 pct., med et indkomstfradrag på indtil $1\frac{3}{4}$ pct. af formuen vil — i sammenligning med en skattesats på 41 pct. uden indkomstfradrag

— medføre at virksomheder med en lav indtjening i forhold til egenkapitalen beskattes noget lempeligere, medens virksomheder med betydelig indkomst i forhold til egenkapitalen beskattes noget hårdere.

Spørgsmål 7.

Til belysning af spørgsmål 5 og 6 udbedes beregninger over de skattemæssige virkninger for typiske kooperative virksomheder og aktieselskaber.

Spørgsmålet kan ikke besvares, bl. a. fordi man ingen erfaring har for, hvorledes kooperative virksomheder vil opgøre deres skattepligtige indkomster, når aktieselskabsreglerne med saldoafskrivning og nedskrivning på varelagre skal anvendes.

Spørgsmål 8.

Der udbedes et skøn over det samlede provenu, hvis den i notatet nævnte beskatning indføres.

Heller ikke dette spørgsmål kan besvares, jfr. bemærkningerne til spørgsmål 7.

Spørgsmål 9.

En redegørelse udbedes vedrørende den nuværende skattemæssige stilling ved sammenslutning af aktieselskaber.

Svar.

Efter gældende praksis anses det eller de opslugte selskaber i skattemæssig henseende for opløst med de deraf følgende virkninger, som i hovedtræk er følgende.

A. For selskaber.

Det opløste selskab skal svare skat af *indtægten indtil opløsningen*. Denne indtægt skal under alle omstændigheder beskattes, men selskabet kan miste fradragsret for en del af skatten. Efter opløsningen har det jo ingen indtægt at fradrage skat i.

Ved fusionen overdrages det opslugte selskabs aktiver til det opslugende selskab. Ligesom enhver anden overdragelse kan dette medføre, at der opstår *skattepligtig fortjeneste på de overdragne aktiver*. Det kan dreje sig om maskiner, inventar og andre driftsmidler samt faste ejendomme. Det selskab, der overtager aktiverne, kan til gengæld afskrive og foretage nedskrivning

af varelager m. m. på grundlag af de ved overdragelsen fastsatte værdier.

Opløsningen af det opslugte selskab medfører endvidere, at ikke anvendte *investeringsfondshenlæggelser* skal efterbeskattes ved forhøjelse af indkomstansættelsen for henlæggelsesårene. Hvis der er foretaget *ekstra-afskrivning* på en driftsbygning, skal der ske beskatning med særlig indkomstskat af samtlige afskrivninger på bygningen, dog ikke ud over fortjenesten i forhold til den nedskrevne værdi. Der kan også blive tale om beskatning af fortjeneste ud over anskaffelsessummen efter de særlige regler herom (§ 2, nr. 13, i lov om særlig indkomstskat).

B. For aktionærerne.

Fusionen medfører, at aktionærerne i det opløste selskab skal beskattes af eventuel fortjeneste på deres aktier. Er aktierne erhvervet før 1. januar 1962, skal dog kursværdien pr. 1. januar 1962 lægges til grund som anskaffelsessum, hvis den er højere end den faktiske anskaffelsessum, og som regel kan kun $\frac{2}{3}$ af fortjenesten beskattes som særlig indkomst. Det må erindres, at der er adgang til at fradrage tab på aktierne efter tilsvarende regler.

For finansåret 1964-65 er der dog åbnet adgang til sammenslutning uden skatte-

mæssig virkning for *banker og deres aktionærer*. Af betydning for denne særordning har det været, at det ifølge bankloven ikke er tilladt en bank at skaffe sig aktiemajoriteten i en anden bank. Om denne ordning henvises til det vedlagte eksemplar af finansministeriets bekendtgørelse af 27. maj 1964 om beskatning og afgiftsberigtigelse ved sammenslutning af banker.*)

Hjemmel til fortsættelse af ordningen er indføjet i forslaget til finansloven for finansåret 1965-66.

Spørgsmål 10.

Der udbedes en nærmere redegørelse for, hvorledes formuen skal opgøres ved overgang til den nye beskatningsordning.

Svar.

Formuen må i princippet opgøres efter samme regler som den formue, der danner grundlag for indkomstopgørelsen efter den nugældende beskatningsordning. Som omtalt i notatet af 18. marts 1965**) opstår der dog særlige problemer med hensyn til opgørelsen af afskrivningsgrundlaget for visse driftsmidler m. v., men det vil være nødvendigt med nærmere undersøgelser og overvejelser, før forslag til løsning af disse problemer kan fremsættes.

*) Ikke optrykt.

**) Optrykt nedenfor som bilag 2.

Bilag 2.

FINANSMINISTERIET

Den 18. marts 1965.

Notat om ændret kooperationsbeskatning.

A. Ikrafttrædelsestidspunktet.

Mange kooperative virksomheder har brudt regnskabsår. De befinder sig nu i den regnskabsperiode, der skal danne grundlag for deres skatteansættelse for skatteåret 1966-67. En ændret kooperationsbeskatning kan derfor tidligst indføres med virkning for skatteåret 1967-68.

B. Nærmere udformning.

En beskatningsordning, omfattende samtlige kooperative virksomheder, vil kunne udformes med udgangspunkt i det af det konservative folkeparti den 19. januar 1965 fremsatte lovforslag. Der må dog foretages ændringer bl. a. på følgende punkter.

1. Efterbetaling, dividende o. lign., som udredes på grundlag af leverancer fra eller til medlemmer, må kunne fradrages fuldt ud ved foreningernes indkomstopgørelse. Efter forslaget indrømmes sådant fradrag kun ved indkomstopgørelsen fra andelsmejerier og andelsslagterier. Fradraget må indrømmes for den efterbetaling eller dividende, der fastsættes for det regnskabsår, som danner grundlag for beskatningen, ikke for den i regnskabsåret udbetalte efterbetaling eller dividende.

2. Af den i øvrigt efter aktieselskabsreglerne opgjorte skattepligtige indkomst udskrives skatten med samme procent som for aktieselskaber, nemlig 44. Forinden skatten beregnes, nedsættes den skattepligtige indkomst med et indkomstfradrag på halvdelen af indkomsten, dog højst $1\frac{3}{4}$ pct. af foreningens formue.

For aktieselskaber udgør den tilsvarende overgrænse $2\frac{1}{2}$ pct. af den indbetalte aktiekapital. Når man for de kooperative foreninger foreslår en anden beregningsmåde, skyldes det, at de pågældende foreninger ikke har haft samme tilskyndelse som aktieselskaberne til at tilrettelægge deres kapital-

forhold under hensyn til beskatningsreglerne.

3. Sammenslutninger af kooperative virksomheder (andelsmejerier, brugsforeninger m. fl.) må fortsat kunne ske uden skattemæssige konsekvenser for de pågældende foreninger. Det vil være nødvendigt i en lovregel at fastslå, hvilke betingelser der skal gælde for, at sådanne sammenslutninger ikke skal medføre likvidationsbeskatning af den ophørende forening.

4. Ved indførelsen af den ny aktieselskabsbeskatning blev der i en overgangsperiode på 3 år givet aktieselskaber mulighed for at vælge mellem to forskellige beskatningsformer. For erhvervsdrivende foreninger var den tilsvarende overgangsperiode 4 år. Man må formentlig også udforme en overgangsordning for kooperative virksomheder. Den kan f. eks. gå ud på, at de virksomheder, som ønsker det, i overgangsperioden fortsat beskattes af en indkomst, der opgøres som en procentdel af formuen, men således at indkomstprocenten forhøjes for hvert nyt overgangsår.

5. Reglerne om, hvorledes afskrivningsgrundlaget m. m. skal fastsættes ved overgangen til den ny beskatningsordning, må nærmere overvejes. Varelagre kan formentlig, som foreslået, kræves optaget til bogført værdi. Bygninger må formentlig principielt kræves ansat til anskaffelsessummen med fradrag af de almindelige skattefri afskrivninger, som aktieselskaber ville have foretaget på tilsvarende bygninger. Med hensyn til maskiner, inventar o. lign. kan det overvejes, om afskrivningsgrundlaget kan fastsættes som en procentdel af brandforsikringssummen på en nærmere fastsat dato med tillæg af senere anskaffelser og med fradrag af salgssummerne for driftsmidler, som er afhændet efter skæringsdagen.